

Och visst fanns det vemod i luften. Som präst och diakon i kyrkan på Costa Blancakusten avslutar nu Michael och Susanne Franzén sina uppdrag här, de hade gärna sett att få fortsätta det utvecklingsarbete som nu pågår, men byråkratiska regler och hinder gjorde en förlängning inte möjlig.

– Det första vi fascinerades av när vi kom var det enormt stora frivilligengagemang som fanns här. Vi blev väl omhändertagna, alla visste sin roll och sina speciella uppgifter, församlingen var på många sätt frigående. På det sättet fick vi en lugn inkörningsperiod och kunde successivt växa in i våra egna uppgifter sa Michael.

Att de har varit ett uppskattat prästpar här på Costa Blancakusten går inte att ta miste på. Många var det bland alla besökare och frivilligarbetare inom kyrkan som tog plats på kyrktrappan för att tacka och berätta om vad de båda har betytt för församlingen och för kyrkans utveckling. Coro Nórdico framförde först under gudstjänsten ”Det finns en kärlek” och senare utanför kyrkan sjöngs ”Underbart är kort” samt en visa speciellt skriven för dagens tillfälle. Gåvor och blomster överlämnades bland annat från kyrkorådet, från kyrkans frivilligarbetare, från Coro Nórdico, från honorärkonsulatet i Torrevieja och från vänner och bekanta.

Det minglades runt bland alla besökare, det blandades skratt och tårar och kramarna som delades ut var många. Kyrkan med sitt engagemang och sammankomster av olika slag har blivit en viktig plats för umgänge, det är lätt att göra ett besök dagtid under öppettiderna, gudstjänsterna har varit välbesökta och kvällsaktiviteterna kombinerade med servering är uppskattade. Och när nu kyrkan står inför en vidareutveckla genom sina planer flytta in i större lokaler som mera möter upp de behov som finns, hade de gärna sett att få vara delaktiga också i det skedet.

– Nu skall vi lämna över stafettpinnen till våra efterträdare, vi har en församling som står i en oerhört viktig förändringsprocess som kommer att kräva väldigt mycket av både de utsända och framförallt av kyrkorådet och av er frivilligarbetare sa Michael. Till alla er frivilliga krafter, utan er hade den här kyrkan definitivt inte varit vad den är i dag. Kyrkan har alltmer blivit en känd och viktig mötesplats för framförallt alla de svenskar som vistas här nere, den kristna kyrkan och gemenskapen här har en oerhört viktig roll och betydelse. Vi älskar er och kommer aldrig att glömma er, vi har fått så enormt mycket tillbaka av kärlek och uppmuntran. Så avslutade Michael och Susanne sitt avskedstal.

Text och foto
Lilian Ronander

